

demiet, uden at der blev sagt, paa hvilken Maade dette Tilskud skulde anvendes. Det vilde altsaa have været en Følge, idetmindste efter deres Mening, som antage, at Finantsloven ikke staaer over alle andre Love, at Rigsdagen slet ikke fik nogen Indflydelse paa, hvorledes dette Tilskud for Fremtiden blev anvendt. Ved denne § 1 havde Forslaget væsentlig den samme Skikkelse som det Endringsforslag, der blev vedtaget ved anden Behandling for 2 Aar siden, men som blev forkastet ved tredje Behandling, for at give Plads for den Affattelse, der fik den endelige Stadfæstelse i Loven af 29de August 1862. Nu derimod er Forslaget jo indskrænket til blot at være en simpel Ophævelse af den tidligere Lov. Derved er der altsaa, om jeg saa maa sige, kommet reent Bord i Forholdet til Kunstakademiet; det aarlige Tilskud til denne Anstalt skal altsaa herefter bestemmes ved Finantsloven, og Rigsdagen har det hvert Aar i sin Magt at nedsætte eller forhøje det, som den vil. Det er nu ikke min Mening, at en saadan Tilstand i og for sig er ønskelig; jeg antager tværtimod, at den med Tiden vil vise sig at være temmelig utaalelig, saavel for Statskassen som for Kunstakademiet, men netop derfor troer jeg ogsaa, at det paa den Maade vil være umuligt i en snar Fremtid at naae, hvad der ved Afstemningen under første Behandling viste sig at være umuligt for Diebliffet, nemlig at faae de indvortes Betingelser og Former for Kunstakademiets Virksomhed fastsatte ved Lov istedetfor ved reglementariske Bestemmelser; og det er Grunden, hvorfor jeg agter at stemme for Forslaget i den Skikkelse, hvori det nu foreligger.

H. Sage: Jeg troer, at der ligger en Misforstaaelse til Grund for, hvad der blev sagt. Det er ganske vist, at der ved Loven er bevilget 4,500 Rd.; men det er ligesaa vist, at der tidligere aarligt er blevet bevilget et større Tilskud ved Finantsloven. Altsaa, over dette større Beløb havde Rigsdagen Myndighed; og forsaavidt den troede det rigtig, kunde den gjøre sin Myndighed gjældende; det er en af Grundene, hvorfor Forslagsstillerne have troet, at der ikke var Noget til Hinder for at lade de 4,500 Rd. gaae ind paa Finantsloven lige-

som de øvrige, da Forholdet væsentligt vil blive det samme. Hovedsagen er, at faae Betingelsen i den Lov, der ophæves, fjernet.

Søgsbro: Ja, jeg har ikke overseet den Omstændighed, som det ærede Medlem gjorde opmærksom paa; men jeg finder alligevel, at det var en urigtig og uheldig Grundfættning, som var fastholdt ved den tidligere § 1.

Da ikke Flere ønskede at høre sig, fattes Lovforslaget (see Tillæg A.), efter at være oplæst, under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 70 St.

Lovforslaget gaaer nu til Landstthinget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var: Tredie Behandling af Forslag til Lov, indeholdende en nærmere Bestemmelse angaaende Lov af 19de Februar 1861 om nogle Forandringer i Fæstelovgivningen. (Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1632.)

Der var til denne Behandling af Sagen fremkommet følgende Endrings- og Underendringsforslag:

- 1) Endringsforslag af Tscherning, Winther, C. Christensen, R. Jensen, Albertsen, H. Hansen, Alberti, H. M. Petersen, S. Andersen, Bønløkke, R. P. Larsen, R. Pedersen, A. Nielsen, N. P. Hansen, S. Førgensen til § 1:

§ 6te Linie indskydes mellem „Bygningerens“ og „Eiere“ Ordet „og Toftens“. Efter „Eiere“ sættes „som saadanne“.

§ 7de Linie mellem „have“ og „fæstet“ indskydes: „hast Afgang til at“; „fæstet“ forandres til „fæste“.

- 2) Endringsforslag af S. A. Hansen, Klein, Mathiasen, S. Førgensen, Aalborg, Dam, N. P. Hansen, Tscherning, C. Christensen, Rjær, Bønløkke, A. Nielsen, Erikken, R. Pe-